

Cartes

La nova Biblioteca Pública de Girona

Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque. Torroella de Montgrí .

La nova Biblioteca Pública de Girona "Carles Rahola", que va obrir les portes el passat 23 de desembre, ha estat finalment inaugurada el 13 de gener pel president Artur Mas i el Secretari d'Estat de Cultura, José Maria Lassalle. És de titularitat estatal, però la seva gestió depèn del Departament de Cultura de la Generalitat. A Girona, durant tot aquest temps, hem pogut anar seguint la construcció d'aquest edifici de més de 7.000 m2. El seu exterior destaca per ser un bon exemple d'arquitectura moderna funcional i el seu interior, també, per donar amples espais lluminosos per tal d'encabir les activitats relacionades amb la lectura, l'estudi, la documentació i totes les activitats que es faran al voltant dels llibres i del coneixement. Des del primer dia de la seva obertura ja hi ha hagut usuaris que han anat a conèixer-la i a fer-ne ús. Ara de mica en mica s'ha de convertir en un espai de referència a la ciutat de Girona, així com ho era abans quan s'ubicava a la casa de la cultura, espai que, per cert, properament passarà a contenir la biblioteca Ernest Lluch.

És un bon començament per a l'Any de les Biblioteques, ja que el 2015 així s'ha declarat per celebrar el centenari de la creació de la Xarxa de Biblioteques Populars de la Mancomunitat de Catalunya. Fa cent anys es va començar un projecte de creació de biblioteques a tot el país amb l'objectiu de fer arribar la cultura i la formació arreu. Les primeres quatre biblioteques populars que van sortir a concurs van ser a Valls, Sallent, les Borges Blanques i Olot.

Un altre bon començament ara seria desencallar tots els problemes que hi ha al voltant de la biblioteca de la Bisbal d'Empordà. Tenint en compte la commemoració estaria bé poder inaugurar també aquesta nova biblioteca a la capital de comarca del Baix Empordà.

Millor 2015?

Jesús Domingo Martínez. Girona.

La repulsa generalitzada de la societat cap als polítics ha arribat a cotes desconegudes fins ara a Espanya. S'exigeix exemplaritat als polítics i no en tenim prou amb l'explicació de María-Dolores de Cospedal que la corrupció en els polítics és la que existeix en la societat: sense entrar en més consideracions, penso -crec que com la majoria- que la corrupció política és superior a la que existeix en la societat, i exigeix molts canvis en els partits polítics.

Als polítics se'ls demana que no s'aprofitin de la seva condició per a tot, que treballin i que no visquin tan pendents de sortir a la foto.

En cas contrari, quan subratlla qualsevol càrrec polític que pateix i viu els problemes de tots, amb les seves petites actuacions segueixen ancorats en una manera d'exercir la política que enrabia.

D'aquesta ràbia social cap als polítics clàssics s'està nodrint el partit Podem, gairebé sense importar el seu programa o encara que el vagi variant gairebé cada setmana. Castigar els polítics de sempre predomina sobre altres qüestions, i això és un gran perill. Però han de canviar els polítics de sempre: cares noves i noves cares és el que es reclama.

Dins d'aquest "millor 2015", estic convençut que la situació laboral i econòmica millorarà. Com em comentava un amic amb sorna, és l'avantatge que hi hagi eleccions periòdiques: que per arrencar vots, els partits aproven

mesures que beneficien els ciutadans de manera immediata. El risc és que només hi hagi mesures electoralistes, fugaçes.

Tres cites electorals molt importants, en què els polítics tenen el deure de presentar-se amb una altra actitud, amb canvis, perquè després els ciutadans votem amb el cap i el cor, i no amb la bilis acumulada, que no és poca.

L'assignatura pendent de Disney

Mariona Colomer Rosell.

Aquest darrer any, Disney ens va sorprendre amb una nova pel·lícula animada, Frozen. Encara que el film estigui inspirat en el conte d'Andersen La reina de les neus, la història trenca amb el prototip femení dels contes de cavallers. Sí, la protagonista de Frozen, l'Elsa, és una princesa, però una princesa a qui no li cal un príncep per continuar la seva vida i que ella mateixa és la que du les rendes en l'aventura que l'espera. Així doncs, Disney aconsegueix deslliurar-se dels eterns estereotips on la figura femenina esdevenia l'esposa del protagonista mostrant una heroïna que pretén reafirmar-se a si mateixa.

I Elsa no només triomfa en el regne nevat sinó que aquest Nadal ha arrasat en el terreny material de les joguines, destronant la que havia sigut la reina de les nines, la Barbie. Encara que esdevingui un gran pas contra els clixés masclistes, encara hi ha un element pendent: hem passat d'una nina XXXS a una XXS. Ens queda molt per fer.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/01/19/cartes/706323.html?utm_source=rss